

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 85/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť P., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. M. M., B., v ktorej namieta porušenie jeho základných práv podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 17 Er 178/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P., s. r. o., v ktorej namieta porušenie jeho základných práv podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 178/03, **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. januára 2006 doručená sťažnosť P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpenej advokátom JUDr. M. M., B., v ktorej namieta porušenie jeho základných práv podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 17 Er 178/03.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 18. mája 2003 na okresnom súde návrh na výkon exekúcie proti povinnému J. L. Tento návrh bol uznesením okresného súdu zamietnutý. Sťažovateľ proti rozhodnutiu okresného súdu o zamietnutí vydania poverenia pre súdneho exekútora podal 20. augusta 2003 odvolanie. V dôsledku nečinnosti zo strany súdu podal sťažovateľ listom z 2. decembra 2005 podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov sťažnosť na prietahy v predmetnom konaní adresovanú predsedovi Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“). Z odpovede krajského súdu na túto sťažnosť z 9. decembra 2005 sa dozvedel, že spisový materiál v uvedenej veci bol tomuto súdu doručený 29. júla 2005 a krajský súd v tejto veci dosiaľ nekonal.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti tiež uviedol, že mal plnú dôveru v správne a efektívne konanie súdu, ktoré rešpektuje základné princípy spravodlivého procesu, a v dôsledku tejto skutočnosti neuskutočňoval iné právne úkony za účelom urýchlenia konania pred súdom.

Podľa sťažovateľa okresný súd spisový materiál v uvedenej veci neodôvodnene postúpil krajskému súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní až po cca 23 mesiacoch. Týmto podľa neho bezdôvodne pomalým konaním zo strany súdu dochádza v tomto konaní k porušeniu jeho práva na podnikanie podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, pretože sa v dôsledku nečinnosti súdu nachádza v stave právnej neistoty, ktorá ho obmedzuje v rozvoji jeho podnikateľskej činnosti, s ktorou je priamo spojená aj otázka nadobudnutia a udržania si materiálnej a osobnej zložky podnikania.

Okresný súd bez existujúcej procesnej prekážky v uvedenej veci nekoná, a tým porušuje aj sťažovateľovo základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a súčasne aj jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Sťažovateľ s poukazom na judikatúru ústavného súdu, ako aj ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku uviedol, že v uvedenej veci nejde o právne a fakticky zložitú vec,

a túto skutočnosť podľa neho potvrdzuje aj zákonodarcom v rámci Exekučného poriadku stanovená 15-dňová zákonná lehota na vydanie poverenia pre súdneho exekútora alebo uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia pre neho. Nerozhodnutie súdu o podanom návrhu na vydanie poverenia pre súdneho exekútora v zákonnej lehote bez primeraného dôvodu je podľa neho odmietnutím poskytnutia spravodlivosti zo strany súdu, a teda porušením čl. 46 ods. 1 ústavy.

Sťažovateľ ústavný súd požiadal aj o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 20 000 Sk, ktoré odôvodnil tým, že *„Zbytočnými priet'ahmi zo strany súdu bol sťažovateľ obmedzovaný v nadobudnutí prostriedkov potrebných na uskutočňovanie jeho podnikateľskej činnosti, pričom obmedzovanie spočíva najmä v získavaní úverov, kde zdlhavosť konania má nesporný vplyv na ekonomické a účtovné ukazovatele (napr. účtovné súvahy, účtovné závierky), ktoré podmieňujú ich získanie. V neposlednom rade sťažovateľ utrpel ujmu na dobrom mene – likvidite, ktorú požíva v relevantných ekonomických kruhoch“*.

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že jeho základné práva podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 178/03 porušené, prizná mu primerané finančné zadost'učinenie vo výške 20 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 5 794 Sk, ktoré má okresný súd zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu.

II.

Podľa čl. 35 ods. 1 ústavy má každý právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že jej predmetom je sťažovateľom namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku nečinnosti okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 178/03.

Ústavný súd pripomína, že v konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia jeho základných práv, považuje za prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu (ktorý môže prispieť k urýchleniu konania, resp. odstráneniu nečinnosti súdu) sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 80/1992 Zb.“), resp. po 1. apríli 2005 sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“).

Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti pripojil sťažnosť na prietahy z 2. decembra 2005 adresovanú predsedovi krajského súdu, ktorou sa domáhal ochrany svojich práv, resp. prešetrenia postupu krajského súdu za účelom odstránenia ďalších prietahov v konaní.

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť na prietahy z 2. decembra 2005 nemôže byť v tomto prípade považovaná za účinný prostriedok nápravy a jej podanie sťažovateľom je možné považovať iba za formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom vo veci samej (mutatis mutandis IV. ÚS 306/04).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh navyše vyplýva, že sťažovateľ nevyužil žiadny spôsob ochrany ním označených práv v konaní pred okresným súdom, proti ktorému ústavná sťažnosť vlastne smeruje.

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je potrebné odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2006